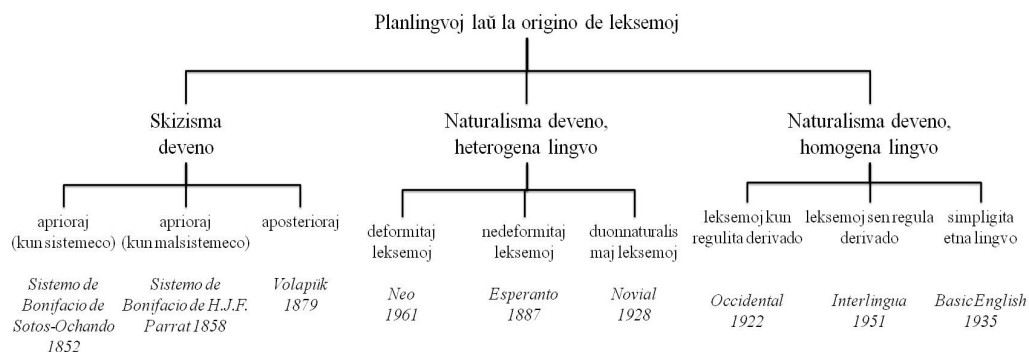

5.12. Tazio Carlevaro (1995)

Tazio Carlevaro (*1945) estas svisa kuracisto, psikiatro kaj psikoterapiisto, aŭtoro de multaj fakaj publikaĵoj. Li regas plurajn etnolingvojn, Esperanton, Idon kaj Interlingua-n. Li organizis interlingvistikajn simpoziojn en Svislando kaj prelegadis ankaŭ eksterlande, sed lastatempe li ne plu okupiĝas pri interlingvistiko. En sia verko pri artefaritaj lingvoj li prezentas enkategoriigon laŭ diversaj vidpunktoj. La sekva tabelo montras la tipologion laŭ la tipo de leksiko.

Figuro 5.10: tipologio de Tazio Carlevaro laŭ la tipo de leksiko (1995)

En la skizo li diferencigas apriorajn lingvojn kun logika sistemeco, kun malsistemeco kaj apartigas aposteriorajn lingvojn. Al tiu ĉi lasta subgrupo ofte apartenas lingvoj, kies leksemoj estas derivataj de ekzistantaj lingvoj, sed etimologie estas malfacile trovi la originan vorton. En la grupo *naturalisma deveno, heterogena lingvo* estas tiuj lingvoj, kiuj estas naturalismaj kaj la deveno de la leksiko venas de pli ol unu lingvo. Bona ekzemplo por tio estas Esperanto, en kiun venas vortoj ĉefe de latinidaj, ĝermanaj kaj slavaj fontoj. En la tria grupo troviĝas naturalismaj lingvoj, kiuj devenas de unu konkreta etnolingvo. Troviĝas tie tri subgrupoj: tiuj, kiuj uzas reguligitan derivadon, tiuj kiuj ne uzas ĝin, kaj la grupo de simpligitaj etnolingvoj. La plej konata ekzemplo de tiu ĉi lasta estas *Basic English*, simpligita angla lingvo.

Carlevaro klasifikas la planlingvojn ankaŭ laŭ la tipo de morfosintakso jene:

- Lingvoj tute izoligaj (ekz. Latino sine flexione, Interglossa, Loglan)
- Lingvoj fleksiaj reguligitaj (ekz. Occidental, Novial)
- Lingvoj fleksiaj nereguligitaj (ekz. Neolatino, Interlingua)
- Lingvoj aglutinaj tre sintezaj (ekz. Volapük)
- Lingvoj aglutinaj modere sintezaj (ekz. Ido)
- Lingvoj izole-sintezaj (ekz. Langue internationale néo-latine, Esperanto)